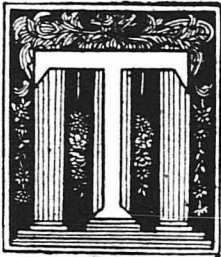

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΜΟΙΡΑΙΑ ΦΙΛΙΑ ΜΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΪΛΔ

(Μιά άποκαλυπτική εξομολόγησης του λέρδου Άλφρεντ Μπριούς Ντούγκλας, ο όποιος θεωρείται ως υπεύθυνος τής καταστροφής του συγγραφέως τής «Σαλώμης».)

Ο 1895, ή φίλια μου με τον Όσκαρ Ουάιλντ ήταν τόσο στενή, ώστε έγινε άφορη ή άρχισουν να κωλοφορούν διάφορες άσφατες διαδόσεις. Εμίστε άχώριστα : Όπου πήγαινε ο Ουάιλντ, πήγαινα κι' εγώ. Κι' εκείνος πάλι με συνόδευε παντού. Γευματίζαμε και δεκνούσαμε μαζί στο «Καφέ Ρουαγιάλ» ή στο «Σαβόι». Περνούσαμε τό βράδυ μας στο θέατρο ή στο μουζικχάλ κι' έπειτα πηγαίναμε να κοιτάσουμε στο Γουίλλις.

Είχα τελειώσει τότε τό Πανεπιστήμιο τής Ώξφόρδης κι' ήμουν ελεύθερος. Έκείνη την εποχή τό χρηματικό ζήτημα δεν με στενοχωρούσε διόλου. Ό πατέρας μου μου έδινε 350 λίρες τό χρόνο για τά μικρά μου έξοδα. Ό τι άλλο ήθελα, μπορούσα να τό πάρω από τό σπίτι μου ή από τους πολυάριθμους συγγενείς μου. Άν τύχαινε να έχω ανάγκη από λεπτά, δεν είχα παρά να ζητήσω από τη μητέρα μου ή από τον καλό παππού μου τον λέρδο Μοντγκόμερι. Μ' άλλα λόγια ζούσα γ' όλιγότερο με 1500 λίρες τό χρόνο.

Ό Ουάιλντ ήταν ένας πολυέξοδος σύντροφος, πρό πάντων όταν άρχισε να θεωρή τον έαυτό του γλεντζέ και μεγάλο άριστοκράτη. Σταλισσε πολλά χρήματα σε λοιπούλεια γεύματα και μιά από τις κατηγορίες των φίλων του εναντίον του, ήταν ότι μέσα σε τρία χρόνια, έδωσε μαζί μου και για μένα 5.000 λίρες, εκτός από τά χρέη που δεν έκανε να κατη διαρκώ... Αυτό όμως δεν εινε αλήθεια ! Άναρωτιέμαι μάλιστα άν μέσα σ' αυτά τά τρία χρόνια κατάφερε να έχη ο Ουάιλντ στη διάθεσή του 5.000 λίρες. Ήταν σπάταλος βέβαια, άλλ' όχι μόνο στο φαγητό και στο ποτό : ντυνότανε κομψά, ζοδειόντασ πολλά χρήματα για τις τουαλέτες του, φορούσε χρυσιακά, έκανε δώρα σε διάφορους γελούσιους τύπους και τά έξοδα του σπιτιού του ζεπερούσαν τις γίλιες λίρες τό χρόνο. Έπειτα, ταξείδευε πολύ κι' όταν βουζούτανε στο Παρίσι, από Άμβούργο ή στην Ίταλία, έκανε τεράστια έξοδα. Τά έξοδα του, όμως, δεν ανταποκρινόντουσαν και γι' αυτό, τό χρηματικό ζήτημα τον στενοχωρούσε πάντα. Πολλές φορές μάλιστα δαισιόδοιον εγώ από τους τοκογλύφους, για να τον βοηθήσω. Εκείνος τότε έπαιρνε ένα μεγάλο μερίδιο, όχι μόνο απ' αυτά τά χρήματα, άλλα κι' από εκείνα που έπαιρνα από τη μητέρα μου κι' από τους συγγενείς μου. Τά χρήματά μου ήταν δικιά μας, κοινά... Δεν μου πέρασε δε ποτέ ή ιδέα να του άφηνή τίποτε. Ήταν ένας άνθρωπος που δεν είχε ταπεινά εισοδήματα και που, έφάσαν ήμουν φίλος του, έπρεπε να τον βοηθή καμιά φορά.

Λίγο καιρό πριν παιχθεί τό έργο του ή «Γυναικα δίχως σημασίας» στο θέατρο Χαϊμάρκετ, για να φέρω ένα παράδειγμα, είχα πάει σ' ένα τοκογλύφο, κι' είχα δανεισθεί 280 λίρες. Τό μεσημέρι, στο τραπέζι, έδειξα στον Ουάιλντ αυτά τά χρήματα, που ήταν σε χαρτονομίσματα των δέκα λιρών. Ό Ουάιλντ τά πήρε στά χέρια του λέγοντας : «Τι υπέροχα που εινε ! Καί πόσο είσαστε εύνομοίσιος που μερόσεται να τά βρήτε » Έπειτα, έβαλε γελώντας 50 ή 60 λίρες στην τσέπη του και μου έδωσε πίσω τις υπόλοιπες. Έγώ, φυσικά, δεν έβουσα καμιά σημασία σ' αυτό. Ήταν σαν να είχαμε μοιρασθεί μιά υποτίμια κρασί. Είχα δανεισθεί, μάλιστα, αυτά τά χρήματα με την προθέσι να τον βοηθήσω, γιατί μιά όλόκληρη εβδομάδα μου παραπονιόταν ότι είχε οικονομικές στενοχωρίες...

Αυτή λοιπόν ή άχώριστη συντροφιά μας, έδωσε άφορη στις κακές γλώσσες ν' άρχισουν να διαδίδουν εις βάρος μου τις πιο άνόητες ιστορίες. Έμεινα, μάλιστα, ότι παραπονιότουσαν μερικόν γυναικόν το ποιητό, που μ' έβλεπαν να κοιπολάω τη φίλια του. Κι' αυτή ακόμα ή κυρία Ουάιλντ, με την όποια βουζούκιον πάντα σε καλές σχέσεις, θυμωμένη δίχως άλλο απ' αυτά που άκουω, άρχισε να λέη ότι είχα γίνει εφάρμομας του άνδρός της. Ό Όιος ο Ουάιλντ, μου έμπιστεύθηκε, μιά φορά, ότι ή γυναίκα του, του είχε παραπονεί γιατί μās έβλεπαν πάντα μαζί. Έγώ τότε, άδισμαμένο απ' όλα αυτά, του είπα καθαρά, ότι ήμουν πρόθυμος να άποτραθηχτώ από κοντά του. Ό φίλος μου, όμως, μου άπάντησε, ότι δεν θα μπορούσε ποτέ να τό υποφέρει αυτό κι' ότι ήμουν τρελλός να παρνω στα σοβαρά αυτά τά

πράγματα. Κι' ή ζωή μας έξακολούθησε, όπως πρώτα... Ό Ουάιλντ μου φανότανε πάντα με μεγάλη ευγένεια, κι' είχα προσέξει ότι κάθε φορά που βουζούμαστε με συντροφιά άνδρών και ή συζητήσις μας έπαιρνε υπερβολικά εύθιμο χαρακτήρα με πολύ όμως και ρεαλιστικές έκφρασεις, φροντίζε πάντα ν' αλλάζή τον τόνο και να επαναφέρή τους φίλους του στην τάσι... Φανόταν ότι ήταν ένας έντιμος άνθρωπος.

Κατολαβαίνει τώρα κανείς την κατάπτχί μου, όταν ο Ουάιλντ ήθε να μου πη μιά μέρα ότι είχε λάβει ένα γράμμα από τον πατέρα μου, τον λέρδο Κουήνσμιττερου, που του έλεγε να διακόψη άμέσως τις σχέσεις του μαζί μου, γιατί ή φίλια του μου ήταν επιβλαβής. Ό Ουάιλντ, με ρώτησε τί έπρεπε να κάνη, κι' εγώ, —έπειδή λίγα χρόνια πριν ή μητέρα μου είχε πάρει διαζύγιο από τό λέρδο Κουήνσμιττερου, γιατί δεν τής φαινότανε με καλό τρόπο, πράγμα που μ' έκανε να νοιώθω γι' αυτόν κάποια μνησικακία, —του είπα να μη δώση καμιά προσοχή σ' εκείνο τό γράμμα. Έστερα από λίγο, ώστόσο, ο πατέρας μου μου έγραψε κι' έμένα, μου ανέφερε τό περιεχόμενο του γράμματός του στον Ουάιλντ, και με φοβήσε ότι θα μου έκοβε τό επιδομα άν έξακολούθησα τις σχέσεις μου με τον φίλο μου...

Έγώ όμως δε καταλάβαινα για ποιο λόγο ο λέρδος Κουήνσμιττερου μου διεβίβαζε μιά τέτοια διαταγή, κι' υπέθεσα ότι μου είχε γράψει για να με δυσαρεστήση, έπειδή δεν του συγχορούσα τη συμπειφορά του προς τη μητέρα μου. Τού άπάντησα, λοιπόν, θυμωμένος, κι' άνταλάξαμε έτσι εκείνο τον καιρό μερικά γράμματα με ζοηρές και βίαιες έκφρασεις.

Ό λέρδος Κουήνσμιττερου, τότε, βλέποντας ότι δεν μπορούσε να πετύχη τό χωρισμό μου από τό φίλο μου, άποφάσισε να εατίωσθι δημωσίας τον Ουάιλντ. Σ' ένα θέατρο, λοιπόν, που έπαιζαν ένα έργο του Ουάιλντ, του έπέταξε ένα κωμικότο από καρδιά άπάνω στη σκηνή και κατόπιν, φεύγοντας απ' τό θέατρο, πήγε στη λέσχη που σήχναζε ο Ουάιλντ και του άφησε εκεί ένα έπιστολήριο με μερικές προσβήτικες φράσεις.

Περνιτό εινε τότε να σάς πώ, ότι ο Ουάιλντ ταράχθηκε υπερβολικά κι' ήθε άείσως να μου τά διαγγή, όλα αυτά, και να μου πη ότι ήταν σκληρή κι' άχαρακτήριστη ή συμπεφορά του πατέρα μου εναντίον του, κι' ότι άν δεν έπαιρνε άμέσως μιά πλήρη ίκανοποίησι, δεν του άπέμενε άζωή, να κάνη τίποτ' άλλο, παρά να μηνίση τό λέρδο Κουήνσμιττερου ως έγκληματικό σκευόαμη.

Όλολογώ ότι περσάχτηκα από τον τόνο που έπαιρνε τό πράγμα, κι' άκόμη περισσότερο γιατί φανότανε ότι ο Ουάιλντ ήθελε να με κάνη κάπως υπέθυνο γι' αυτό που είχε συμβεί. Τού έδηλώσα, λοιπόν, κι' εγώ την ίδια στιγμή : «Μην έλπίζετε ότι θα σάς ζητήσω συγγνώμη ο πατέρας μου. Είσαστε όμως ελεύθερος να τον μηνίσετε. Τόσο τό χειρότερο για σάς »

Ό φίλος μου τότε, με παρεκάλεσε έπιμυνα να τον συνδεύσω για να συμβουλεύηθι ένα διαγγόφο που του είχε σιστήσει ο φίλος του Ρόμπερτ Ρός. Ό διαγγόφος αυτός μās συμβούλευσε να υποβάλουμε μιά μήνισι κι' ο Ουάιλντ τον άκουσε κι' έμηνισε τον πατέρα μου.

Ό Ουάιλντ, ύστερα από λίγο, ήρθε και με βόησε τρέμοντας από μιά νευρωσή ταραχή, για να μου πη, ότι δεν είχε πιά πεντάρα κι' ότι χρειαζότανε 300 λίρες για να κωνήσθι αυτή την ύπόθεσι. Τόν βοηθήσα, λοιπόν, άμέσως, δίνοντάς του 330 λίρες για να τις δώση στο διαγγόφο του.

Από κείνη, όμως, την ήμερα, ο Ουάιλντ άρχισε να βασανίζεται από την ιδέα τής δίσης. Για να τον δυσοκείδω, λοιπόν, τον συνάδευσα στο Μόντε-Κάρλο. Έπίστεμα, τίς ήταν άδύος και γι' αυτό προσπαθούσα να τον ήσυχάσω. Άν ήξερα, ότι ο πατέρας μου είχε δίκιο, κι' ότι ο Ουάιλντ ήταν έννοχος, δεν θα τον άφρινα να κάνη εκείνη τη γελούα δόση...

Στό Μόντε-Κάρλο έπληγαινα ταχτικά. Έκείνο τον καιρό, ώστόσο, άπέφευγα να παρουσιάζομαι μαζί του συχνά στις αίθουσες του Καζίνου. Όταν πηγαίναμε όμως μαζί, εγώ έπαινα πάντα στη ρουλέττα και πολλές φορές κέρδιχα και του έδινα χούφτες δολάρηδες εικωσόφραγα. Μά δεν θυμάμαι ποτέ να ημφοκινδύνευσε ο φίλος μου μιά ληρα στο πρόσωπο τραπέζι...

Ό φίλος του Ουάιλντ μ' έκατηγόρησαν ότι εγώ ήμουν ή αιτία τής καταστροφής του. Όλοι τους, ώστόσο, έπρεπε να είχαν καταλάβει ότι ο μόνος υπεύθυνος για την καταστροφή του Όσκαρ Ουάιλντ ήταν ο Όσκαρ Ουάιλντ ! Δεν θέλω μάλιστα να κρινώ ότι, έφάσαν ο Ουάιλντ

Ό Όσκαρ Ουάιλντ

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΤΟΥ ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ "ΚΑΚΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ,"

(Τι είδα, τι άκουσα και τι κατάλαβα)

ΓΙΕ πάτερ, είπα στον ήγούμενο, θα ήθελα να μάθω, αν είναι δυνατόν, ποιά είναι τα άμαρτήματα αυτά καθ' εαυτά, για να περιζωωκωθώ στη ζωή, κατά το πονηρού.

—Εκείνη που έπληγν εις μάκρον ή εις μάγισσαν και έκαμε μάγνια ή έλιωσε μάγνια και άνοιξε την άγκυλιά του ό Σατανάς και την έσφιξε έντός αυτής.

—Παρωκάτω ;
—Εκείνη που έπληγν εις χαριούν και της έσφιξαν τά χαριά, ή έπε καρφέ και ένάπηξε τό φιλιτζάνι...

—Χι... "Όλες τό κάνουν αυτό, πάτερ μου.
—Εκείνη που πήγε σε τουκογονιτίτσια και της έιπε τη μοίρα της, ή έζησε βολύμο ή κερή ή ένάπηξε στο πηγάδι ή στον καθρέφτη ή έβάλε στο μαξιλάρι του, γυναίκα ή άνδρας, κόλληλα ή κουφέτα ή μακαρόνι για να δη ποιόν θα πάρη.

—Εκείνη που έφαγε ψωμάκι από στάχτη...
—Σήμερα όλος ό έλληνομώσ λαός τρώει άπ' αυτό.
—...για να ιδη ποιόν θα πάρη. "Η εκείνη ή γυναίκα που έπε μονόγαλο ή έκαμε μονόγαλο και έδωσε σ' άλλες... Εκείνη που έμαπόισε τά ζώα να μη τά φάη ό λύκος...

—Μά όλοι ό τσοπάνηδες, νομίζω, ότι τό κάνουν αυτό. Είνε κι' αυτό άμαρτία ;
—"Όχι. Ένωώ εκείνες που δίνουν στους λύκους μαγιά για να μη τρών τά πρόβατά τους.
—Μά αν είναι δυνατόν αυτό, γιατί να μην τό κάνουν όλοι ;...

—Γιατί γίνεται διά της έπιπόλεως του Σατανά και της συνεργείας του Διαβόλου ! "Άμαρτάνει άζώμα όποιος έμπούζει να σμιζούνε τ' άνδρόγινα. Είνε κι' αυτό άμαρτία φοβερή !... Έπίσης όποιος γιατρέφει ζώη ή κάνει γητείες, ζευματίζει, έξορκίζει τό ανεμοπόρομα ή τη λιόζοιου ή πηδάει φωτιά του Άγιου Ιωάννου του Προδρόμου στις 24 του Ιουνίου.

—Τότε είμαι άμαρτωλός, άγιο πάτερ.
—Πώς ; Πηδάς άζώμη φωτιές ;
—"Όχι, τώρα πηδά άλλες φωτιές, χειρότερες !...

—Κι' αυτό κακό είναι. "Άμαρτάνει επίσης εκείνος που πηγαίνει στον άντιποπό ό βάζει τό τραπέζι ή έξηγάει δειρα.
—"Ο κ. Μπαζιλιατσής, ό όποιος τά έξηγει, καθώς μου έλεγαν ό κ. Μισαηλίδης, ένό έμεις μόνον τά...λάτουνε, είναι άμαρτωλός ;
—Εάν ό λογισμώ και τό δειρα είναι πονηρά ! "Άμαρτωλός είναι κι' εκείνος που ντύνεται μασσαράς ή πηγαίνει σε θέατρο ή σε κινηματογράφο...

—Άγιε πάτερ, του λέγω, ό κινηματογράφος σήμερα είναι ό νέος έβδομος ουρανόσ των συγχρόνων μας και συγχρόνωσ ή νέα κόλασις ;
—Πώς ; Πηδάς άζώμη φωτιές ;
—"Όχι, τώρα πηδά άλλες φωτιές, χειρότερες !...

—Κι' αυτό κακό είναι. "Άμαρτάνει επίσης εκείνος που πηγαίνει στον άντιποπό ό βάζει τό τραπέζι ή έξηγάει δειρα.
—"Ο κ. Μπαζιλιατσής, ό όποιος τά έξηγει, καθώς μου έλεγαν ό κ. Μισαηλίδης, ένό έμεις μόνον τά...λάτουνε, είναι άμαρτωλός ;
—Εάν ό λογισμώ και τό δειρα είναι πονηρά ! "Άμαρτωλός είναι κι' εκείνος που ντύνεται μασσαράς ή πηγαίνει σε θέατρο ή σε κινηματογράφο...

—Άγιε πάτερ, του λέγω, ό κινηματογράφος σήμερα είναι ό νέος έβδομος ουρανόσ των συγχρόνων μας και συγχρόνωσ ή νέα κόλασις ;
—Πώς ; Πηδάς άζώμη φωτιές ;
—"Όχι, τώρα πηδά άλλες φωτιές, χειρότερες !...

—Κι' αυτό κακό είναι. "Άμαρτάνει επίσης εκείνος που πηγαίνει στον άντιποπό ό βάζει τό τραπέζι ή έξηγάει δειρα.
—"Ο κ. Μπαζιλιατσής, ό όποιος τά έξηγει, καθώς μου έλεγαν ό κ. Μισαηλίδης, ένό έμεις μόνον τά...λάτουνε, είναι άμαρτωλός ;
—Εάν ό λογισμώ και τό δειρα είναι πονηρά ! "Άμαρτωλός είναι κι' εκείνος που ντύνεται μασσαράς ή πηγαίνει σε θέατρο ή σε κινηματογράφο...

—Άγιε πάτερ, του λέγω, ό κινηματογράφος σήμερα είναι ό νέος έβδομος ουρανόσ των συγχρόνων μας και συγχρόνωσ ή νέα κόλασις ;
—Πώς ; Πηδάς άζώμη φωτιές ;
—"Όχι, τώρα πηδά άλλες φωτιές, χειρότερες !...

—Κι' αυτό κακό είναι. "Άμαρτάνει επίσης εκείνος που πηγαίνει στον άντιποπό ό βάζει τό τραπέζι ή έξηγάει δειρα.
—"Ο κ. Μπαζιλιατσής, ό όποιος τά έξηγει, καθώς μου έλεγαν ό κ. Μισαηλίδης, ένό έμεις μόνον τά...λάτουνε, είναι άμαρτωλός ;
—Εάν ό λογισμώ και τό δειρα είναι πονηρά ! "Άμαρτωλός είναι κι' εκείνος που ντύνεται μασσαράς ή πηγαίνει σε θέατρο ή σε κινηματογράφο...

—Άγιε πάτερ, του λέγω, ό κινηματογράφος σήμερα είναι ό νέος έβδομος ουρανόσ των συγχρόνων μας και συγχρόνωσ ή νέα κόλασις ;
—Πώς ; Πηδάς άζώμη φωτιές ;
—"Όχι, τώρα πηδά άλλες φωτιές, χειρότερες !...

—Κι' αυτό κακό είναι. "Άμαρτάνει επίσης εκείνος που πηγαίνει στον άντιποπό ό βάζει τό τραπέζι ή έξηγάει δειρα.
—"Ο κ. Μπαζιλιατσής, ό όποιος τά έξηγει, καθώς μου έλεγαν ό κ. Μισαηλίδης, ένό έμεις μόνον τά...λάτουνε, είναι άμαρτωλός ;
—Εάν ό λογισμώ και τό δειρα είναι πονηρά ! "Άμαρτωλός είναι κι' εκείνος που ντύνεται μασσαράς ή πηγαίνει σε θέατρο ή σε κινηματογράφο...

—Άγιε πάτερ, του λέγω, ό κινηματογράφος σήμερα είναι ό νέος έβδομος ουρανόσ των συγχρόνων μας και συγχρόνωσ ή νέα κόλασις ;
—Πώς ; Πηδάς άζώμη φωτιές ;
—"Όχι, τώρα πηδά άλλες φωτιές, χειρότερες !...

—Κι' αυτό κακό είναι. "Άμαρτάνει επίσης εκείνος που πηγαίνει στον άντιποπό ό βάζει τό τραπέζι ή έξηγάει δειρα.
—"Ο κ. Μπαζιλιατσής, ό όποιος τά έξηγει, καθώς μου έλεγαν ό κ. Μισαηλίδης, ένό έμεις μόνον τά...λάτουνε, είναι άμαρτωλός ;
—Εάν ό λογισμώ και τό δειρα είναι πονηρά ! "Άμαρτωλός είναι κι' εκείνος που ντύνεται μασσαράς ή πηγαίνει σε θέατρο ή σε κινηματογράφο...

—Άγιε πάτερ, του λέγω, ό κινηματογράφος σήμερα είναι ό νέος έβδομος ουρανόσ των συγχρόνων μας και συγχρόνωσ ή νέα κόλασις ;
—Πώς ; Πηδάς άζώμη φωτιές ;
—"Όχι, τώρα πηδά άλλες φωτιές, χειρότερες !...

—Κι' αυτό κακό είναι. "Άμαρτάνει επίσης εκείνος που πηγαίνει στον άντιποπό ό βάζει τό τραπέζι ή έξηγάει δειρα.
—"Ο κ. Μπαζιλιατσής, ό όποιος τά έξηγει, καθώς μου έλεγαν ό κ. Μισαηλίδης, ένό έμεις μόνον τά...λάτουνε, είναι άμαρτωλός ;
—Εάν ό λογισμώ και τό δειρα είναι πονηρά ! "Άμαρτωλός είναι κι' εκείνος που ντύνεται μασσαράς ή πηγαίνει σε θέατρο ή σε κινηματογράφο...

—Άγιε πάτερ, του λέγω, ό κινηματογράφος σήμερα είναι ό νέος έβδομος ουρανόσ των συγχρόνων μας και συγχρόνωσ ή νέα κόλασις ;
—Πώς ; Πηδάς άζώμη φωτιές ;
—"Όχι, τώρα πηδά άλλες φωτιές, χειρότερες !...

—Κι' αυτό κακό είναι. "Άμαρτάνει επίσης εκείνος που πηγαίνει στον άντιποπό ό βάζει τό τραπέζι ή έξηγάει δειρα.
—"Ο κ. Μπαζιλιατσής, ό όποιος τά έξηγει, καθώς μου έλεγαν ό κ. Μισαηλίδης, ένό έμεις μόνον τά...λάτουνε, είναι άμαρτωλός ;
—Εάν ό λογισμώ και τό δειρα είναι πονηρά ! "Άμαρτωλός είναι κι' εκείνος που ντύνεται μασσαράς ή πηγαίνει σε θέατρο ή σε κινηματογράφο...

—Άγιε πάτερ, του λέγω, ό κινηματογράφος σήμερα είναι ό νέος έβδομος ουρανόσ των συγχρόνων μας και συγχρόνωσ ή νέα κόλασις ;
—Πώς ; Πηδάς άζώμη φωτιές ;
—"Όχι, τώρα πηδά άλλες φωτιές, χειρότερες !...

—Κι' αυτό κακό είναι. "Άμαρτάνει επίσης εκείνος που πηγαίνει στον άντιποπό ό βάζει τό τραπέζι ή έξηγάει δειρα.
—"Ο κ. Μπαζιλιατσής, ό όποιος τά έξηγει, καθώς μου έλεγαν ό κ. Μισαηλίδης, ένό έμεις μόνον τά...λάτουνε, είναι άμαρτωλός ;
—Εάν ό λογισμώ και τό δειρα είναι πονηρά ! "Άμαρτωλός είναι κι' εκείνος που ντύνεται μασσαράς ή πηγαίνει σε θέατρο ή σε κινηματογράφο...

"Άνοιξε την άγκυλιά του ό Σατανάς και την έσφιξε έντός αυτής !..."

μας !...
—Τι έννοεις ;
—"Ότι σ' αυτών άπενύζουν όλοι για να δούνε κανένα... άστέρα ν' άνιτέλη...για να τον ακολουθήσουν νοσρώσ. Για έμιάς τους άλλους, πάλιν, ό ερασιλάν κινηματογράφος είναι κόλασις σωστή.
—Άηλαδή ;
—Βαρβαρισμός, τριμώσ όδόντων, ήχοι πόνου κεφαλάζουνε, όδυμώσ φωνών, θόρυβος άπληθήσειν και τετξερθέδων σεισμοί !...
—"Ισως, "Άμαρτάνει, έπίσης, όποιος έπληγε στον Καφαραβόζη ;
—Κι' εκείνος που πηγαίνει στη Βουλή ;
—Κι' αυτή είναι βουλή κακοποιών πνευματών. Έκει βρίσκεται ό Γωαλιγγί και ό Φορατή...
—Κι' ό Κερανώσ ; Κι' ό κ. Βοζώης ;
—Τι είναι αυτόσ ;
—Στη Βουλή είναι πρόεδρος, αλλά δεν είναι πνεύμα κακοποιών. Είναι ύπαρχης καλή και άγαθή. Λέγεται και κύριος Χαράλιμπος...
—Περι αυτού δεν αναφέρουν τίποτε τά ιερά βιβλία.
—Έστο, αλλά ό καίμενος ό Σύδω-Διονύσιος. Τι έστραψε ;
—Ποίος είναι πάλιν αυτόσ ;
—Ένας ήθαστός τού...Καφαραβόζη, ό όποιος μάς λέγει διαρκώς έτος και ό κ. Ζεναπόυλος ;

"Ωραία πού" ή Ζάκυνθος πώχει κορίτσια ώμορφα κάτω στο περιγάλι !...
—Ποιά είν' αυτά τά κορίτσια ;
—Η δεσποινίς Φωτεινή Σάντη, ή δις Στέλλα Βιολάντη, ή δις Μαργαρίτα Στέρα και άλλες...
—Είνε κόρες του Ζεναπόυλου ;
—Ναι, πνευματικές.
—Είνε όργανα του πειρασμού ! "Άμαρτωλός και άσυγχρότος ό έχων σχέσεις με τούτους άμαρτωλούς και άμετανόητους κορασιδάς.

—Μά ή Φωτεινή Σάντη μετάνοωσε και αυτοκτόνησε, κι' έπειτα μετάνοωσε διότι...αυτοκτόνησε !
—Εν τώ "Αδη ούν έστι μετάνοια ! "Ας επανέλθουμε όμως στις άπαγορεύσεις. Έπίσης άμαρτία είναι να χορεύης με όργανα...
—Κι' όταν σε χορεύουν χωρίς όργανα ;...
—Σ' έχορουμε κανείς έσένα, χωρίς όργανα ;
—"Ο κ. Μαρής.
—Επιματάρατος έστο !
—Άηηη ! Και όταν τον χορεύουν κανένα τά όργανα της "Εξουσίας ;
—Ποιάς εξουσίας ; του Θεού ;
—"Όχι. Τής χοροφυλακής του Κράτους.
—Οι χοροφυλάκες είναι γεννήματα καλίας, χρησιμιοποιούμενοι προς καταδίωξιν λύσις...κοινωνικής ζωίας.

—Και τι θα έγινώμεθα χωρίς χοροφυλάκας ;
—Άρα ή πίστις και οι λόγοι του Θεού για να προφυλάξουν ημάς από όλους και όλους από ημάς.
—"Ο άσχηρός όμως της χοροφυλακής έχει ένάντιαν γνώμη.
—"Γνώμη ή έψη βουλή ήμων να είναι. Έπίσης άμαρτωλός είναι όποιος έτραγουδίζει ή έπληγε στο κινήρι ή έπαιξε χαριά, πρεφα, τόμπολα, πόζερ, κολιτίνα κ.λπ.
—Παίζανε πόζερ στην έποχή του Χρισοστόμου ;
—"Όχι.
—Τότε πώς έπαιξε για πόζερ ό "Άγιος Ιωάννης ό Χρισοστόμος ;
—Παίζον πόζερ έπί της έποχής του Κακοστάνου (έννοσι τον Μητροπολίτην "Αθηνών) και ίσως να παίζη και αυτόσ. Άλλά έγω, προσθέτον αυτά, έπεξηγώ τους άφορισμούς της "Εκκλησίας... Έπίσης άμαρτωλός είναι όποιος έδωσε τον ιερέα κόλατο ή έλασε πρόχμα και κάρφωση τον πειρασμώ για να τον ελευη. Εκείνη που εκάλλησε στην εικόνα δεκάρες ή άναψε τό καντήλι ή έπροσκύνησε άνάστατη... Έκείνη που φορεί φιλαχτό κι' έχει άπάνω της τό δέμα του φριδιού.

—Εγώ ξέφο πολλές που είναι φριδιά κι' έχουν άπάνω τους...δέμα γυνακός !
"Ο πάτερ Ματθίωσ σταμάτησε για μιá στιγμή κι' έπειτα συνέχισε :
—"Άμαρτάνει άζώμα και κείνος που κρατάει πάνω του για μάγνια ιταροσφι, κεραινό ή προσκαύρα...
—Τι προσκαύρα είν' αυτή ;
—Τη μύσκα που έχουν μερικά παιδιά όταν γεννώνται :
—Προσκαύδες όλοι... φέρουν σήμερα, πάτερ μου, Μερωκοί μάλισα και από διώ και τρείς μαζί, κατά τις περιστάσεις και τά πρόσφατα που συναντούν...
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : "Η συνέχεται.

Κι' ό Κερανώσ ;

ΛΟΡΔΟΣ ΑΛΦΡΕΝΤ ΜΠΡΙΟΥΣ ΝΤΟΥΓΚΛΑΣ